

خوای گه وره تهوبه ی بهنده که ی قبول ده کات هه تا نه گاته دوا (ساته کانی پرّوح ده رچوونی (دوا ساته کانی سه ره مهرگی

له عبداللهی کوری عومره وه - پره زای خوایان لیبیت - که پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - ده فرمویت: «خوای گه وره تهوبه ی بهنده که ی قبول ده کات هه تا نه گاته دوا ساته کانی پرّوح ده رچوونی (دوا ساته کانی سه ره مهرگی».

[حه سه نه] [ئینو ماجه گپراویه تیه وه - تورمودی گپراویه تیه وه - نه حمه د گپراویه تیه وه]

خوای گه وره ی بهرز وشکو دار تهوبه ی بهنده قبول ده کات؛ نه گه ر پرّوح نه گاته قورگی (نه گاته کانی سه ره مهرگی ورّوح ده رچوونی)، نه گه ر پرّوح گه بشته قورگی (گه بشته کانی سه ره مه گ)؛ نه وا له پاش ئه مه تهوبه قبول ناکریت، و خوای گه وره سه باره ت به م ساته ده فرمویت: {وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَصَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ} [النساء: 18]، واته: {په شیمانی وه رگرتن (تهوبه کردن) نیه بو ئه وانیه تاوانی زور ده که ن هه تا کانی سه ره مهرگی یه کیکیان دپت ده لپت: به راستی من ئیستا تهوبه م کرد

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4315>

